

Karen J. Klint (S):

Der skal indledningsvis lyde en ros til ministeren for, at der blev lyttet til den massive kritik, der kom til det oprindeligt udsendte lovforslag, så vi i dag står med et stærkt reduceret forslag, der alene retter op på økonomilovens § 14, så der er en tydelig hjemmel til, at Fællesfonden kan oppebære refusioner fra de lokale kirkelige kasser af udgifter, der er afholdt af Fællesfonden, men som vedrører lokale kirkelige aktiviteter. Det er primært en tydeliggørelse af praksis, som ikke mindst er anbefalet af Rigsrevisionen.

Bemærkningernes historiske gennemgang af, hvordan tingene hænger sammen, er god information til alle, der ikke lige kender de snørklede baggrunde for den nuværende struktur og arbejdsformer. Også tak herfor. Så til lovforslaget kan ministeren regne med fuld opbakning fra Socialdemokraterne.

Men ministeren benytter lovforslaget til at løfte sløret for kommende forhandlinger, og det skal ministeren sådan set også have tak for. Så håber vi bare, at det ikke kun bliver ved udmeldingerne i lovforslaget, men at det også bliver til realiteter, og vi vil så allerede nu sige til ministeren, at vi stiller op hver gang, der bliver kaldt, og vi er selvfølgelig parate til at forhandle i det videre forløb.

Socialdemokraterne har længe været parate til at drøfte en udvikling af folkekirkens struktur, og nu skriver ministeren i bemærkningerne, at ministeren også i år vil tage initiativer med hensyn til at strukturere debatten og deltage aktivt i den og ved årets udgang foretage en evaluering af denne.

Så havde det sådan set været meget nemmere bare at støtte vores forslag om at lave et førkommissionsudvalg, hvor vi netop fik den debat, for nu ser vi jo, at den 24. april skal bruges af en af de kirkelige organisationer, der selv satser 0,5 mio. kr. på at få en debat i gang 12 steder i landet, og det havde været et meget fint samarbejdsprojekt. Men o.k., bedre sent end aldrig, vi kommer gerne og vil bidrage til debatten, når den tid kommer, hvis vi så får den åbne debat, og hvis også den måde, den struktureres på, og den måde, der sker en opsamling og evaluering på, også sker i samarbejde med de partier, der senere hen skal være medansvarlige for lovgivningen.

Så det kunne have været spændende, hvis vi i dag kunne have fået lidt bredt ud om, hvem det er, der kommer med i den debat, der skal startes

til efteråret, og hvem det er, der skal foretage en evaluering. Men det er sådan set ikke selve lovteksten, der er i det, det er jo bemærkningerne, der er spændende i forhold til en paragraf, som bemærkningerne måske ikke hænger så meget sammen med.

Men jeg tror, at vi er mange, der ønsker at deltage i debatten både som lyttere og som bidragydere, også fordi grundloven og trosretninger i al almindelighed er sat til debat i det ganske land.

Derimod kan Socialdemokraterne ikke støtte bestræbelserne på en yderligere involvering af Folketinget i kirkens indre administration af egne penge, og sådan betragter vi faktisk Fællesfonden. Vi synes faktisk også, at ministeren og ministeriets involvering burde inddrages i debatten. Derfor har vi selv forberedt et forslag om et egentlig økonomiudvalg for Fællesfonden, og det kommer vi måske til at tale om, når der skal ske en senere lovgivning.

Men til den konkrete ændring i loven har ministeren vores opbakning.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg vil i modsætning til ordføreren fra Socialdemokratiet holde mig til lovforslaget og stille to klare spørgsmål:

Er fru Karen Klint ikke enig i det, jeg sagde i min korte ordførertale, at det, som fru Karen Klint kalder, at der rettes op, det er noget, som har været praksis lige siden 1937, altså også under flere socialdemokratiske ministre? Så vil jeg spørge, om ikke dette korte lovforslag netop er udtryk for – fordi der ikke står andet end det, der gør – at kirkeministeren har lyttet til det kirkelige bagland. Er det ikke det, der er kendsgeringen?

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det var faktisk også det, jeg sagde, men med den baggrundsstøj, der er herinde, kan det jo være svært at høre hinanden en gang imellem. Jeg kvitterede faktisk for, at ministeren havde lyttet og derfor kun kom med et meget smalt lovforslag. Desuden misbrugte jeg egentlig ikke lovforslaget, jeg tillod mig bare det samme som ministeren, at når ministeren bruger bemærkningerne til at brede sig ud, så tillod jeg mig også at forholde mig til bemærkningerne til lovforslaget.